

§ 4.

(1) Každá finanční prokuratura jest oprávněna jednati před soudy a úřady v celém státním území.

(2) V případech, ve kterých je předepsáno zastoupení advokátem, může se finanční prokuratura dáti zastupovati advokátem nebo jinou finanční prokuraturou, v ostatních případech též jiným způsobilým k tomu úřadem neb orgánem.

§ 5.

Finanční prokuratury jsou ve věcech osobních, disciplinárních, režijních a v dohledu nad výkonem služby přímo podřízeny ministerstvu financí.

§ 6.

Služební instrukce pro finanční prokuratury, kterou vydá vláda nařízením, stanoví kromě jiných předpisů v tomto zákoně instrukci vyhrazených také bližší předpisy o jejich působnosti, o místní příslušnosti, poměru ke státním úřadům (podnikům) a orgánům právních podmětů jimi zastupovaných, určí, zda-li a koho má finanční prokuratura zastupovati, jestliže by v téže věci měla podle § 1 zastupovati obě sporné strany (několik účastníků řízení), stanoví dále zvláštní oprávnění a povinnosti přednosty úřadu a úřednictva prokuratorního, jakož i základní předpisy o výkonu veškeré služby a vnitřní organizaci.

§ 7.

(1) Dosavadní finanční prokuratury v Praze a Brně jsou finančními prokuraturoami ve smyslu tohoto zákona, a to první pro obvod země české a druhá pro obvod země Moravskoslezské. Právní oddělení (finanční prokuratury) generálního finančního ředitelství pro Slovensko v Bratislavě a hlavního finančního ředitelství v Užhorodě se přeměňují ve finanční prokuratury ve smyslu tohoto zákona, a to pro obvod země Slovenské se sídlem v Bratislavě a pro obvod země Podkarpatské se sídlem v Užhorodě.

(2) Vládním nařízením mohou býti podle potřeby zřízeny nebo zrušeny expositury finančních prokuraturo.

§ 8.

Právní podmínky naznačené v § 1, odst. 2. a 3., jsou povinny nahraditi státu veškeré náklady, které vzniknou z obstarávání úkolů

právního zástupce pro ně finančními prokuraturoami [§ 1, odst. 1., písm. a) až c)], a to měrou, kterou stanoví služební instrukce (§ 6). Náhrada těchto nákladů nesmí činiti více, než by příslušelo advokátu v sídle zastoupeného podmětu nebo jeho správy.

§ 9.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. března 1919, č. 279 Sb. z. a n., o zastupování státního majetku na Slovensku, se zrušuje. Dosavadní předpisy o věcech, které mají býti upraveny vládními nařízeními (též služební instrukcí) vydanými podle tohoto zákona, zůstávají však v platnosti, pokud tomuto zákonu neodporují, až do vydání těchto vládních nařízení.

§ 10.

Ustanovení tohoto zákona o obstarávání úkolů právního zástupce zemí a okresů finančními prokuraturoami, pokud se dosud již nedělo, nabudou účinnosti za rok po vyhlášení zákona. Ostatní ustanovení nabývají účinnosti 15. dnem po vyhlášení. Zákon tento provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

98.

Vyhláška ministra financí (29)

ze dne 12. června 1933,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o povinnosti odváděti rakouské šilinky.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláшуji s účinností ode dne vyhlášení opatření Národní banky Československé ze dne 9. června 1933.

Dr. Trapl v. r.

Opatření
Národní banky Československé
o povinnosti odváděti rakouské šilinky.

Podle § 15 vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n., stanoví Národní banka Československá povinnost odevzdávati jí ihned, jakmile je nabyvatel obdrží, veškeré úhrady v rakouských šilincích, získané ze všech pramenů uvedených v odstavci 1. a 4. § 15 vládního nařízení č. 46/1924 Sb. z. a n.

Úhrady v šilincích budou podle dohody s Národní bankou Rakouskou skládány na zvláštní účet Národní banky Československé (Sonderkonto) u Národní banky Rakouské za podmínek stanovených opatřením Národní banky Československé ze dne 21. dubna 1933, vyhlášeným ministrem financí dne 22. dubna 1933 s č. 64 Sb. z. a n.

Tímto opatřením doplňuje se odstavec 3. shora uvedeného opatření Národní banky Československé ze dne 21. dubna 1933 a vyhláška Národní banky Československé ze dne 5. října 1931, uveřejněná v Úředním listě republiky Československé ze dne 6. října 1931, č. 230.

V Praze dne 9. června 1933.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Pospíšil v. r.

Bankovní rada: Náměstek vrchního ředitele:

Dr. Roos v. r.   Kučera v. r.

99.

Vládní nařízení

ze dne 13. června 1933

o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby lnu a konopí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací:

§ 1.

(1) Při výplatě smluvní ceny nebo každé její části za dodávky textilního zboží pro úřady státu, zemí, okresů a obcí, jakož i pro státní, zemské, okresní a obecní nebo státem, zeměmi, okresy a obcemi spravované podniky, ústavy, fondy a zařízení jsou služební místa poukazující výplaty za zboží povinna sraziti

částku, kterou stanoví vláda vždy předem pro určité období, a odvésti ji ministerstvu zemědělství.

(2) Textilním zbožím rozumí se zboží vyrobené z jakýchkoliv textilních surovin bez ohledu na jejich původ a složení.

(3) Ustanovení odstavce 1 nevztahuje se na dodávky, které byly vypsaný a zadány přede dnem účinnosti tohoto nařízení; stejně nevztahují se změny provedené co do výše srážky na dodávky, které byly vypsaný a zadány přede dnem účinnosti těchto změn.

§ 2.

(1) Výnosu srážek v § 1, odst. 1 uvedených použije ministerstvo zemědělství po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností ku podpoře domácího pěstování lnu a konopí.

(2) Pěstitelům lnu a konopí bude poskytován příspěvek na stonkový len a konopí domácího původu (na zboží semene zbavené), jež byly v příslušném hospodářském roce (od 1. července do konce června) pěstitelem prodány. Na zboží pěstitelem po uplynutí tohoto období uskladněné lze příspěvek poskytnouti jen, prokáže-li pěstitel, že neprodal zboží z důvodů jím nezaviněných.

(3) Hospodaření s výnosem srážek v § 1, odst. 1 uvedených podléhá doзору nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n.

§ 3.

(1) Příspěvek pěstitelům lnu a konopí, kteří včas ohlásili osevnou plochu (§ 4) a vyhověli kontrolním opatřením podle § 6, činí

u lnu a konopí roseného (máčeného)
40 Kč a

u lnu a konopí neroseného (nemáčeného)
30 Kč za 1 q čisté váhy.

(2) Vláda může měniti výši příspěvku se zřetelem na výrobní a odbytové poměry domácího lnu a konopí.

§ 4.

Pěstitelé lnu a konopí, kteří si chtějí zajistiti příspěvek uvedený v § 3, jsou povinni do 15. června každého roku ohlásiti písemně plochu osetou lnem a konopím v hektarech u příslušného obecního úřadu, který předloží tyto ohlášky se souhrnným přehledem do týdne okresnímu úřadu. Okresní úřad zašle celkový okresní soupis do konce června ministerstvu zemědělství. V roce 1933 posunují se tyto lhůty o dva měsíce.